

Русия отново предлага споразумение на Запада

Интервюто на Тъкър Карлсън с Путин

Антон Григоров

Нямам намерение да анализирам цялото интервю на журналиста Карлсън с президента Путин, тъй като десетки анализатори и експерти вече го направиха. Освен това Владимир Путин не каза нищо ново в него, защото то беше предназначено предимно за западната публика и по-специално за американската публика, която практически нищо не знае за Украйна и за конфликта там освен пропагандните опорни точки на така наречените мейнстрийм медии. Ще се спра само на един важен проблем свързан с това интервю.

Моето мнение е, че освен образователната задача за обикновените хора, друга основна цел на това интервю беше да се даде отново ясен сигнал към управляващите в САЩ и ЕС, че Русия е готова за преговори и мирно споразумение в Украйна и очаква подходящи стъпки от своите „партньори“. Думата „преговори“ се чу в интервюто на Владимир Путин с Тъкър Карлсън най-малко 20 пъти, а въпросът дали Русия е готова да преговаря за мирно разрешаване на военния конфликт в Украйна беше изразен най-малко четири пъти. Това ни позволява да кажем, че темата за мирните преговори нямаше само пропагандна функция, а беше централната в това интервю. Първо, В. Путин заяви, че: „Преговаряхме с Украйна в Истанбул, разбрахме се, Зеленски знаеше за това. Освен това ръководителят на преговорната група, г-н Арахамия, все още оглавява фракцията на управляващата партия, партията на президента в Радата. Той дори сложи предварителния си подпис върху този документ, за който ви говоря. Но след това той публично заяви пред целия

свят: „Бяхме готови да подпишем този документ, но г-н Джонсън, тогавашният министър-председател на Великобритания, дойде, разубеди ни и каза, че е по-добре да се бием с Русия. Ще ни дадат всичко, за да върнем загубеното по време на сблъсъците с Русия. И ние се съгласихме с това предложение“. Могат ли да се върнат към това или не? Това е въпросът: искат ли го или не? И след това господин президентът на Украйна издаде указ, с който забрани преговорите с нас. Нека отмени този указ и това е. Никога не сме отказвали да преговаряме.“ Малко по-късно Карлсън отново пита дали руският президент е готов да се обади на САЩ и да каже: „Да преговаряме“, на което Путин отново отговаря: „Слушайте, аз вече казах: ние не сме отказали преговори. Ние не отказваме - това е западната страна, която отказва, а Украйна, разбира се, днес е сателит на САЩ. Очевидно е... Кажете на днешното ръководство на Украйна: слушайте, нека да седнем, да преговаряме, да отменим вашия глупав указ и да седнем, да говорим. Ние не отказваме.“

> на стр. 8

Изпълнението на проекти за 171 млн. лв. планират съвместно АПИ, общините Лом, Оряхово и Димово и фондация „Рома-Лом“

Изпълнението на инфраструктурни, социални и културно-исторически проекти на стойност 171 млн. лв. безвъзмездна финансова помощ са включени в „Комбинираната концепция за интегрирани териториални инвестиции на територията на Общините Лом, Димово и Оряхово“. Това е най-голямата инвестиция в общински проекти с европейско и национално финансиране в Северозападна България за следващите 3 години. Проектите ще бъдат изпълнени от Агенция „Пътна инфраструктура“, Общините Лом, Оряхово и Димово и фондация „Рома-Лом“. Те ще бъдат финансирани по оперативните програми „Развитие на регионите“ 2021-2027 г. и „Развитие на човешките

ресурси“ 2021-2027 г. До края на тази година трябва да бъдат изработени техническите проекти и след това да се обявят процедури за избор на изпълнители на строително-монтажните дейности.

Пред граждани и медии на проведеното днес обществено обсъждане Комбинираната концепция за интегрирани териториални инвестиции бе представена от Анна Йорданова – директор дирекция „Общинска собственост, обществени поръчки, инвестиционна политика и проекти“ в Община Лом, представители на Агенция „Пътна инфраструктура“ – София, Областно пътно управление – Монтана, Звеното за публични консултации към Регионалния съвет за развитие на Северозападния район, Община Оряхово, и фондация „Рома-Лом“. В обсъждането участваха и председателят на Общинския съвет Пенка Пенкова и зам.-кметът по хуманитарни и социални дейности Хилда Владимиорова.

Линк към презентацията на КИТИ "Комбинирана концепция за ИТИ на територията на Общините Лом, Димово и Оряхово": <https://s.shopeee.com/GJRB>

Онлайн анкета: <https://s.shopeee.com/y9wz>

Всеки, който има препоръки или възражения, може да ги изпрати на електронната поща на ОИЦ – Монтана (Звено за публични консултации към РСР на СЗР) в тридневен срок от общественото обсъждане на съответната концепция: oic@montana.bg.

За троянските коне в България, министрите случайници „с експертиза“ в МОН и общата им „заслуга“ за съсипването на българската образователна система

Любка ЗАХАРИЕВА

Читателският интерес към моята статия „Технология на отродяването“ и към статиите на Вилиана Христова - „Крахът на образованието е крах на нацията“, „Да пребъде българското образование в „бункера“ и „Как кръволюк стана демократ в учебниците“ (Поглед Инфо), ме върна 30 години назад, към предисторията на битката за учебните програми и учебниците, когато един документ, който ми донесоха от Министерството на образованието (ксерокопие) с молба да го прегледам и да напиша нещо за него, ме изправи на нокти. Разбира се, че веднага се нахвърлих да пиша. И, разбира се, че никой не пожела да публикува написаното от мен, с изключението на един нов, малотиражен вестник – „Български писател“, орган на СБП, и то със застъпничеството на Николай Хайтов.

С този документ, изнесен тайно от МОН тогава, започна всичко. Беше времето на първия случайник министър на об-

разованието, някой си Марко Тодоров, корабен инженер. Та с този документ и, естествено, с вече настанилото се удобно в България „Отворено общество“ като **главен изпълнител** на технологията на отродяването. Прочетете внимателно дословно цитираните „**Извадки**“ от мен по-долу и ще се убедите сами, че именно е дума не за нещо случайно, а за една **експертно разработена** перфидна технология. И перфектно изпълнена у нас през следващите години, „стъпка по стъпка“ – известната тактика на „Отворено общество“. Убедена съм, че **познаването на историята и генезиса на съсипването на българското образование през последните десетилетия трябва да са познати на широката българска общественост**. Това е причината да се върна назад във времето.

> на стр. 4

3 март – Национален празник на България!

Скъпи съграждани,

Приемете моите поздравии по повод Националния празник на страната ни - Трети март. На тази дата през 1878 година бе подписан мирният договор, сложил край на Руско-турската война - за нас Освободителна.

На Трети март се слага началото на един продължителен и труден дипломатически и политически процес за възраждане на държавата България и изграждане на нейната европейска управленска система.

И днес, след толкова години, знаем, че можем да бъдем свободни само чрез справедливост, равенство пред законите и отговорност за хората, за да има сила България!

Честит празник!

Златко ЖИВКОВ
кмет на Община Монтана

Уважаеми жители от община Монтана,

Трети март е една знаменателна дата в българската история. Ден, в който се сбъдват най-смелите мечти на поколения българи – революционери, патриоти и радетели на идеята за национална свобода и независимост. Трети март слага началото на ново летебрене и на възраждане на българската държавност.

Поклон пред подвига на героите, записали тази паметна дата със златни букви в родната ни летопис. Ние, наследниците им, имаме синовния дълг да съхраним и в трудни години родолюбieto. Да носим винаги високо издигнат националния идеал и в името на България и на просперитета на Монтанския край да обединим своите сили и воля!

Честит празник!

инж. Иво ИВАНОВ
председател на Общински съвет – Монтана

Уважаеми жители и гости на Община Вършец,

На Трети март България празнува своята дълго жадувана свобода. Тази дата е свещена, защото тя обединява всички българи под едно знаме. Днес признателните потомци свеждаме с дълбоко преклонение глави пред саможертвата на хиляди български опълченци, руски, румънски и финландски воини, загинали за Освобождението на страната ни от турско робство.

В Деня на Националния празник ви пожелавам да бъдете здрави, да живеете с надежда и не забравяте уроците по родолюбие, завещани от славните ни прадеди!

Честит празник!

инж. Иван ЛАЗАРОВ
кмет на Община Вършец

Уважаеми жители на Община Мездра,

Поздравявам ви с Националния празник на Република България

3 март!

Празник – символ на вяност към българските корени, на национално самочувствие, заслужена гордост, достойнство и чест!

Нека на този ден преклоним глави и отдадем почит пред подвига на героите, които поднесоха себе си в жертва пред олтар на Свободата!

Честит празник!

Иван АСПАРУХОВ
кмет на Община Мездра

Нашата страница за Корея

В КНДР

Напредъкът на социализма се съпровожда от антиимпериалистическа борба

18 февруари (КЦНА) – В своя уводна статия органът на Корейската трудова партия Родон Синмун пише, че пътят към социализма е неотъпкана пътека на правене на всичко по нов начин и суров път на революция, напредваща в остра конфронтация и борба с империализма

Победоносният напредък на социалистическата кауза би бил немислим без решителна антиимпериалистическа борба, се казва в статията и продължава: Никакви илюзии не бива да се хранят по отношение на империалистите и нито сантиметър да се прави отстъпка в антиимпериалистическата борба. Отстъпката означава смърт. Сериозен урок от историята е, че социализмът ще бъде загубен, ако антиимпериалистическата борба бъде изоставена, и заменена от политиката на "умиротворяване" на империалистите. Постоянното засилване на борбата срещу империалистите е много важен въпрос, свързан със съдбата на социализма и на народните маси. Победата може да бъде постигната само когато поставим идеологическата работа над всякаква друга работа в ожесточената антиимпериалистическа борба за решаване въпроса кой над кого надделява, давайки приоритет на идеологията. Конфронтацията с империалистите е битка на идеологията и силата. Ако не искаме да станем роби на империалистите, които размахват тоягата на силата, трябва да имаме необходимата отбранителна способност.

Жизнено важно изискване за постигане на устойчиво развитие и просперитет на социализма е създаването на условия и среда, способни да устоят на всяка заплаха от агресия, и за тази цел е необходимо да притежаваме абсолютната сила за смазваща победа над врага. Нашата революционна практика красноречиво доказва, че ако антиимпериалистическото, независимо съзнание е непоклатимо и имаме военна сила да се противопоставим на силата на империалистите, ние можем победоносно да развиваме социализма и да го доведем до победа.

Изложбата на селскостопански машини продължава

Изложбата на селскостопански машини „Развитие на индустрията за селскостопански машини-2023“ е в ход в залата, посветена на селското стопанство в изложбения комплекс на „Постиженията на трите революции“ в Пхенянь

Различни видове селскостопански машини в изложбата представят впечатляваща гледка и дават представа за техническата революция която се разгръща в селата на КНДР през последните години.

На предната стена на залата се вижда снимка на Ким Чен Ун с усмивка на лицето на земеделско поле с богата реколта. „Непоколебимо решение на генералния секретар е да настъпи възможно най-скоро ера, когато селскостопанските работници се занимават със земеделие с помощта на машини и събират богати реколти. Настоящата изложба също е подредена по инициатива и под негово ръководство“, каза Чо Сон Гон, заместник-директор на отдел на Комисията по земеделие при откриването на изложбата.

Изложбата включва 11 секции на два етажа. На 2 януари 2024 генералният секретар посети изложбата и подчерта, че е най-важно да се оценят правилно съществуващите технически възможности за производство на селскостопански машини от гледна точка, че качеството е по-важно от количеството и на тази основа да се постигне целта за механизация в селскостопанската работа въз основа на научно разработен дългосрочен план за развитие. Постигането на радикална промяна в областта на селскостопанската машиностроителна индустрия е важна гаранция за изпълнение на програмата за селската революция в новата ера, каза той.

Основната цел на тази изложба е да определи посоката на развитие на селскостопанските машини през следващите години.

Участниците и посетителите изразяват пълноценно мнението си за достойнствата на изложените експонати от гледна точка на внедряване, икономическа ефективност и способност да отговарят на местните особености и условия. „Изложбата се фокусира върху производството на всички видове селскостопански машини, които да отговарят на регионалните особености на нашата планинска страна, да отговарят на физическите данни на нашите фермери и да допринасят за актуалното селскостопанско производство. Това също е характеристика на това изложение“, казва Кан Пен Бок, служител на Държавната комисия по наука и технологии.

Малките селскостопански машини са изложени концентрирано в центъра на изложбеното място с основен акцент върху механизацията в междинните и планински райони.

Те включват различни видове трактори и теглени от трактори селскостопански машини. Най-интересни обаче са самоходните малки селскостопански машини, които могат да се използват без трактор.

Сред тях са малка машина за оране с двигател с мощност 6 к.с. и малък комбайн за ориз, който може да се използва както в равнините така и в малки участъци в междинните и планински райони.

Фабриката за трактори Кумсон и фабриката за трактори Чунсон представят различни видове трактори с ефективни двигатели и подходящи за местните географски условия.

Сред тях са:

– Нов вариант на трактор с мощност 80 к.с., пуснат преди няколко години „Чолима-804А с 1,3 пъти по-висока скорост на работа, по-удобно управление и намалени производствени разходи.

– Трактор с мощност 12 к.с., който не само може да транспортира товари в зони с наклон под 10°, но и да извършва селскостопански операции чрез свързване със средни и малки селскостопански машини към него, Той може да се използва за отглеждане на плодове, зеленчуци и др. както и зърнопроизводството в междинни и планински райони.

– Трактор с мощност 110 к.с., който може да механизира селскостопанските операции чрез свързване с теглени от трактори селскостопански машини и може да работи в райони с наклон по-малък от 15°.

На изложението са показани голям брой машини за обработка на почвата.

Особен интерес сред посетителите предизвиква комбинираната почвообработваща машина. Тя е проектирана да оре и бранува земята, като разбива големи буци пръст, за да спести много труд.

Плуг със седем работни тела който е подходящ за обработка на оризища в рекултивирана приливна земя през пролетта, като се свързва с трактори с мощност 80 к.с. и осигурява необходимата дълбока оран.

Изложена е и машината за сортиране на камъни, която е важна за механизирването на земеделието. Машината оре и сортира камъни с размери над 5 см от дълбочина над 20 см.

Голям интерес има и към машини за засаждане на ориз, безпилотни хеликоптери за селскостопанска цели, селскостопански дронове с различни функции и размери, сеялки за пшеница и ечемик, мобилни комбинирани вършачки за царевица и други селскостопански машини.

Всички те са изцяло проектирани и произвеждани от местни производители. В това число всички компоненти на представените машини са изцяло произвеждани в страната и отговарят на специфичните условия на селските райони в КНДР.

Изложбата протича при голям интерес както от страна на специалистите в сектора така и на широката публика и привлича ежедневно много посетители.

Премиерът на КНДР инспектира различни сектори

Пхенянь, 15 февруари (КЦНА) - Ким Ток Хун, член на Президиума на Политическото бюро на Централния комитет на Корейската трудова партия и министър-председател

инспектира различни сектори. По време на посещението си във временния централен комитет за провеждане на политиката 20х10 за регионално развитие, премиерът подчерта важността на задължението на правителството за прилагане на политика за регионално развитие на ЦК на партията, призовавайки за рационално разпределение на производствените дейности, както се изисква от регионалните характеристики и специализация и по-бързото завършване на проектите на регионалните фабрики. Той подчерта необходимостта от предприемане на конкретни мерки за производство на оборудване, производство и транспортиране на материали, необходими за изграждането на регионалните индустриални фабрики и да продължи работата за нормализиране и съживяване на производството. Озовавайки се на строителната площадка за реконструкция на ледената пързалка в столицата, той призова служителите и строителите да ускорят строителния проект, за да се осъществи намерението на партията да превърне ледената пързалка в многофункционална спортна и културна зала за хората. Той обсъди мерките на строителните звена за укрепване на работната сила с квалифицирани работници и разрешаване на техническите проблеми, възникващи при работата на различни видове оборудване Той научи за техническото състояние на новия пътнически електробус с акумулатори, докато се качваше в опитната кола, като каза, че служителите, техниците и работниците от съответните звена трябва непрекъснато да подобряват работата на електробуса с акумулатори за да дадат положителен принос към решаване на проблема с обществения транспорт в столицата.

Завърши фестивалът на самодейното изкуство в КНДР

Театрите в Пхенянь, където се проведе Вторият фестивал на самодейното изкуство в чест на февруарския празник, бяха пълни всеки ден, в период когато цялата страна беше в празнично настроение.

Така например на 13 февруари беше изнесено представление от членове на мобилните артистични групи към комплекса оранжерии Рионпо и към Комбината за облекло Моранбон Унха. Те бяха посрещнати много топло от публиката която често припвяше популярни песни заедно със самодейците. Отличава се и самодейците от Хамхин, водеща индустриална зона на страната. Те се представиха със смесен дует, инструментален ансамбъл, стихотворения и хор.

На 15 февруари, в навечерието на празника представлени бяха изнесени на най-известните сцени в страната в това число на 15 февруари в Народния театър на Пхенянь, Художествения театър Понхва, Народния театър на Източен Пхенянь и други места.

Сред публиката бяха ръководители на партията и държавата като премиера Ким Ток Хун, Чо Рен Хи и Ли Пен Чол и други висши служители на партията и правителството, граждани на Пхенянь, работници и студенти.

На 17 февруари участниците във Втория фестивал на самодейното изкуство обиколиха различни места в столицата Пхенянь.

Те посетиха Музея на корейската революция, голям център на образованието в революционните традиции. След като бяха информирани за революционната дейност на председател Ким Чен Ир, който постави началото на нова ера на национален просперитет чрез своята идейно-теоретична дейност и енергично революционно ръководство, те разгледаха исторически спомени и данни, изложени в различни стаи на музея.

В Музея на победоносната Отечествена-освободителна война те се запознаха с благородния и героичен боен дух на поколенията от времето на войната.

След това участниците във фестивала наблюдаваха представление на Националната акробатична труппа и Националният фолклорен ансамбъл в цирковия театър на Пхенянь. Те прекараха приятни часове в Централната зоологическа градина, увеселителния парк Кесон и т.н.

Фестивалът на народното изкуство беше закрит с тържествена церемония в Големия театър на Източен Пхенянь на 18 февруари. На церемонията с възторжени аплодисменти на участниците беше прието писмо за лоялност към уважавания другар Ким Чен Ун.

Министърът на културата и председател на организационния комитет на фестивала, произнесе заключително слово и бяха раздадени награди.

След това имаше представление за закриване фестивала.

Страницата подготви Людмил КОСТАДИНОВ

Общинският съвет прие Бюджет 2024 на Община Мездра

Общинският съвет (ОБС) прие бюджета на Община Мездра за 2024 г. Решението беше взето с 14 гласа „за“ и 3 „против“ от присъстващите в залата 17 съветници на февруарската сесия на местния парламент.

Финансовата рамка на Бюджет 2024 е 38 186 330 лв. Това е с над 5 млн. лв. повече в сравнение с първоначалния размер на миналогодишния бюджет и с над 8 млн. лв. повече от този за 2022 г.

За финансиране на делегирани от държавата дейности са планирани средства в размер на 23 915 720 лв., в т. ч. 22 020 699 лв. обща субсидия за делегирани дейности и 1 871 858 лв. преходен остатък от 2023 г. Приходите за местни дейности са в размер на 14 270 610 лв., в т. ч. 1 518 500 лв. данъчни приходи, 6 394 708 лв. неданъчни приходи, 2 230 100 лв. обща изравнителна субсидия, 2 169 800 лв. целева субсидия за капиталови разходи и 242 600 лв. за зимно поддържане и снегочистване на общински пътища.

В разходната част на бюджета са заложили 440 123 лв. за дофинансиране на делегирани от държавата дейности със средства от собствени приходи и от изравнителната субсидия, в т. ч. 320 307 лв. във функция „Общо държавни служби“, 65 119 лв. в сферата на образованието, 39 697 лв. в сферата на социалното осигуряване и грижи и 15 000 лв. в сферата на културата.

Със 150 000 лв. ще бъдат подпомогнати спортните клубове, с до 31 500 лв. дейността на СНЦ „В помощ на животните в Мездра“ за ограничаване популацията на бездомните кучета и с 15 000 лв. читалищата.

Капиталовите разходи на Община Мездра за т. г. са в размер на 4 305 215 лв., финансирани със средства от целевата субсидия за капиталови разходи за 2024 г., средства от преходен

остатък от целевите субсидии за капиталови разходи за предходните четири години и целеви средства по постановления на Министерския съвет и по споразумение с МРРБ.

В Инвестиционната програма са включени повече от 100 обекта, в т. ч. основен ремонт на уличните платна и на тротоарите на 13 улици в гр. Мездра, основен ремонт на тротоарите на 4 градски улици и основен ремонт на 32 улици в 22 съставни села на общината. В програмата са заложили 200 хил. лв. за проектиране, в т. ч. 60 хил. лв. за проектиране на реконструкция и обновяване на пл. „България“ в гр. Мездра, 40 240 лв. за проектиране реконструкция на довеждащ водопровод в с. Зверино и 22 000 лв. за проектиране на детски и спортни площадки.

ОБС одобри предложената от кмета Иван Аспарухов структура и обща численост на Общинска администрация (ОБА) - Мездра за мандат 2023-2027 г. Общата численост на ОБА включва 154 щатни бройки, в т. ч. 42 щ. бр. в Обща администрация, 51 щ. бр. в Специализирана администрация и 27 кметове и кметски наместници.

В съответствие с одобрената структура и численост на ОБА, кметът на общината ще разработи и утвърди длъжностно разписание по образец, съгласно Приложение №1 от Наредбата за прилагане на Класификатора на длъжностите в административната.

В новата структура има трима заместник-кметове - „Стратегическо планиране, ТСУ, инфраструктура и обществени поръчки“, „Социално развитие и хуманитарни дейности“ и „Икономическо развитие, индустриални инвестиции и транспорт“.

Дирекциите са седем - две в Обща администрация: Дирекция „Обща администрация, финансова политика, административно-правно и информационно обслужване“ с 29 щ. бр. и Дирекция „Бюджет, счетоводство, анализи и контрол“ с 13 щ. бр., и пет в Специализирана администрация: Дирекция „ТСУ, инфраструктура и контрол“ с 12 щ. бр., Дирекция „Инфраструктурни проекти, общинска собственост, обществени поръчки и търгове“ с 11 щ. бр., Дирекция „Социални дейности, образование, здравеопазване, култура, спорт и туризъм“ с 10 щ. бр., Дирекция „Икономическо развитие, индустриални инвестиции, търговия и транспорт“ с 9 щ. бр. и Дирекция „Местни данъци и такси“ с 9 щ. бр.

На сесията бяха приети също Програма за управление на община Мездра за мандат 2023-2027 г., Стратегия за управление на общинската собственост за периода 2023-2027 г. и Наредба за финансово подпомагане на спортните клубове на територията на общината.

С друго свое решение ОБС създаде Общинско предприятие „Стопански дейности“, прие Правилник за неговото устройство и дейност и одобри организационно-управленската структура на новото предприятие.

ОБС избра Ваня Николчова, досегашен ст. специалист „АОН“, за вр. и. д. „Кмет“ на кметство Крета за срок до полагане на клетва от новоизбрания кмет на това населено място.

Община Монтана е готова с първия обект от строителната програма за годината

Спортната площадка до зала „Младост“ стана като нова след подмяна на 680 кв. м изкуствена настилка, оградна мрежа и футболни врати. Площадката е построена през 2011 година по Проект за трансгранично сътрудничество България – Сърбия.

Строителната програма на общината стартира още в началото на февруари със 7 обекта. Започна почистването на 3,5-километровия канал на язовир „Чернила“, ремонт на водостока на пътя за Долна Рикса, на моста в село Смоляновци в кв. Панака, в периферията на площад „Жеравица“ около театъра, на пътя Славотин – Клисурица до включването му в международен път Е-79, на новия младежки център и на откритата спортна площадка до зала „Младост“.

Обектите се финансират от различни източници – от Междуправителствена комисия за възстановяване и подпомагане към Министерски съвет, от държавния и от общинския бюджет и с европейски средства.

В Георги Дамяново спазиха традицията на Трифон Зарезан

В Георги Дамяново отбелязаха един от най-уважаваните празници в българския традиционен календар – денят на лозарите и винарите Трифон Зарезан. Кметът на община Георги Дамяново Нина Петкова и тази година заряза лозата пред сградата на общината – превърнала се в символ на лозарството в селото.

Празникът бе организиран от Община Георги Дамяново и Народно читалище „Трудолюбие 1899“. В зарязването на лозата се включиха и двамата заместник кметове Пламка Бойичева и Емил Иванов, секретарят на общината Иван Пешунов и секретарят на читалището Миляна Каменова. Кметът Петкова поздрави присъстващите и отправи пожелание за здраве, берекет, много грозде и хубаво вино.

Специален гост на празника бе и главния секретар на Областна администрация – Монтана инж. Иван Тодоров, който също се включи в ритуала.

Празникът премина с много настроение и веселие.

3 март – Национален празник на България!

Честит 3 март, жители и гости на Община Георги Дамяново!

Нека на този паметен ден да сведем глави в знак на признателност към всички онези, избрали саможертвата в името на Майка България.

Този ден е символ на общата ни воля за свобода и обединение пред предизвикателствата на времето и трудностите, пред които всеки народ неизбежно се изправя.

По повод светлата дата, приемиете моите искрени поздравления и пожелания за здраве, успех, благополучие и просперитет!

Честит национален празник!

Нина ПЕТКОВА
кмет на Община Георги Дамяново

Уважаеми съграждани,

На трети март се навършват 146 години от Освобождението на България.

3 март 1878 година е най-дългоочакваната и най-жадуваната дата в българския исторически календар. Договорът от Сан Стефано ознаменува края на Руско-турската война и раждането на българската свобода.

Нека се преклоним пред всички загинали за нашата свобода и да посрещнем националния празник на Република България с вяра в силата на нашия дух и в модерното ни европейско бъдеще.

Честит празник!

Цветан ПЕТРОВ
кмет на Община Лом

ОБЩИНА ХАЙРЕДИН

честити светлия празник 3 март – Деня на Освобождението на България, на своите служители, жителите и гостите на общината!

Пътят на нашата свобода преминава през окървавените въстания и звери, през словото на Апостола, през Батак и Вола, Плевен и Шипка, през много рани и сълзите на хиляди майки.

Да пазим свята любовта към скъпото ни Отечество и да работим неуморно за възхода му!

Честит празник!

Тодор ТОДОРОВ
кмет на Община Хайредин

Скъпи жители и гости на община Вълчедръм,

Трети март е празникът, който ни зарежда с порива за дълг и патриотизъм, водили смело нашите предци в борбите за национално освобождение и обединение. На този ден прекланяме глави и отдаваме почит пред паметта на хилядите знайни и незнайни герои, които се жертваха за свободата на България.

Славното минало на нашия народ ни задължава да бъдем упорити в отстояване на националния идеал днес и в бъдеще, както и в общата ни воля за свобода и единение, въпреки предизвикателствата на съвремението.

Нека посрещнем достойно националния празник на Република България и да предадем на потомците си свещения завет да пазят Свободата като най-висша ценност!

Честит национален празник!

Иван БАРЗИН
кмет на община Вълчедръм

3 март – Национален празник на България!

Честит 3 март,
скъпи съграждани и гости на община Оряхово!

Нека на този паметен ден да сведем глави в знак на признателност към всички онези, избрали саможертвата в името на Майка България! Да отдадем почит на онези наши прадеди, които се превърнаха от покорна рая в неудържима сила, помела поробителя. Нека никога не забравяме, че винаги, когато сме били задружни и единни, сме печелили предизвикателствата на времето и историята. Нека с мислите и действията си бъдем достойни чеда на нашата Родина!

Честит празник!

Росен ДОБРЕВ
кмет Община Оряхово

ОБЩИНСКИ ПАЗАР – МОНТАНА

Скъпи съграждани, уважаеми клиенти!

Нека за пореден път изпълним сърцето си с благодарност към героите, които с подвига си предначертаха бъдещето на България. За да имаме национално самочувствие, за да се гордеем със своята история и идентичност, за да градим настоящето си като част от голямото европейско семейство и живеем в мирен и хармоничен свят! Нека съхраним своята признателност и предадем паметта за легендарните събития от 1878 година на своите деца, за да останат запечатани завинаги в летописа на Отечеството ни!

Честит 3 март!

инж. Стилиян КАМЕНОВ
управител на „Общински пазар“ – Монтана

ХОТЕЛ „ОГОСТА“ – МОНТАНА

Честити 3 март

на своите клиенти, служители и приятели!

Този ден запечатва гордостта и славата на българския народ и съхранява историята и традициите. Той е символ на свободата, на стремежа ни да вървим напред, обогатени от празника!

Честит празник!

Нека на този ден, когато изразяваме своята почит към хилядите герои, отдали живота си за свободата на България, отново преоткрием и преосмислим свободата като ценност! Нека отстояваме националния идеал и днес, и в бъдеще, и да предаваме на идните поколения любовта към род и Родина!

Честит 3 март –

Национален празник на Република България!

Венета ИВАНОВА
председател на сдружение „Будители народни“ – Монтана

За троянските коне в България, министрите случайници „с експертиза“ в МОН и общата им „заслуга“ за съсипването на българската образователна система

> от стр. 1

Любка Захариева

Бях озглавила моята статия **ПОКУШЕНИЕ ВЪРХУ БЪЛГАРСКОТО ОБРАЗОВАНИЕ**

Така може да се нарече **Проектът** за българското образование на Световната банка, който ни се предлага за осъществяване като условие за отпускане на заем. Посегателство върху образованието са и действията на наши министри, министерства и служби, които са се ангажирали прекалено с внушенията на Световната банка. Законно или незаконно е станало това - би следвало да се произнесат съответните органи.

Забележителният „**Проект по образованието**“, извадки от който публикуваме по-долу, се състои от **Меморандум и приложения** към него, общо в 84 машинописни страници. Дори само от обема му е видно, че тази обществена сфера, която държавните ни институции категорично не смятат за приоритетна и за която на сегашния етап национална програма ние нямаме, се оказва - несъмнено! - изключително важна за заинтересуваните **чужди** кредитори, които специално и в детайли се занимават с нея.

Поради неграмотния превод от английски език, този **Меморандум** /обяснителна записка, обяснителни бележки/ заедно с всичките му приложения много трудно би могъл да обясни нещо /за същественото да не говорим!/ на решилия да проникне в замислите на известния кредитор - Световната банка, със седалище в Ню Йорк. Имам и чувството обаче, че преводът никак не е случаен! Струва ми се, че съвсем съзнателно е търсена първата спонтанна реакция на всеки прелюбопитен читател - да захвърли дебелото тесте страници и да се откаже. Но „психологингите“, разчитащи само на този ефект, обикновено претърпяват поражение. Подобен текст много по-често буди съмнение, провокира и амбицира да го „разничиш“ докрай.

Изложението е затлачено от десетки чуждици, заели мястото съвсем неоснователно на точни български съответствия, повечето от тях с богат синонимен избор. Казва се „писмото трябва да **инкорпорира** гледищата на Министерството на финансите“ вместо „трябва да включи, да вземе предвид гледището на...“; „неговото значение /на заема - б.м.: Л.З./ ще бъде ограничено по отношение на **кумулятивните** капитални потребности“ вместо „натрупаните капитални потребности“; „особено важно е тя /работата на националната система за класификация на длъжностите - б.м.: Л.З./ **да се реагира**“ вместо „да се възобнови“; „**реновиране** на сградите“ вместо „възстановяване, подновяване, ремонтване на сградите“; „едно **индикативно** обобщение на предложените разходи“ вместо „обобщение на разходите“ и т.н., и т.н.

Чуждици и изкълчен български език препъват във всеки ред от този текст, и без това труден за възприемане поради своята специфика, неизбежната терминология, позоваване на цифри и таблици. Четем за „дейността на други **донори**“, за „използване на **банки с учебници**“, как учениците ще „направят избор за своята кариера и обучение като **функция на своите наклонности**“ и как „въз основа на тези **разглеждания** съществуват няколко основни въпроса“. Научаваме за „**пробен рунд** на конкурса“, как е извършено „известно **сортиране и приоритизиране на срещите** на работната група“, за „разходи, **резултиращи от** изпълнението на предложенията“. Уведомяват ни, че „ще има **секретарка на два езика**“ и че „в проекта ще се включат три **човекомесеча консултантска помощ**“, че „Министерството на науката и образованието ще основе **Борд** за одобрение на учебниците /БОУ/, т.е. Съвет за одобрение на учебниците. За къде сме без **Борд** в МОН, като толкова **бордове** се пръкнаха къде ли не! Има и „**мултиплицирани институти**“, предвидени разходи за „**кабелаж**“, невероятни глаголи като „**оттъргуване**“ например. Почти на всяка страница неизменно се срещаме с жилавите русизми „**оборудвам**“, „**обезпечавам**“ и „**каса**я“, на които са отстъпили не само съответните български, но и толкова агресивните англоезични думи.

Характеристиката на този невероятен език, на който Меморандумът и приложенията му са написани, се допълва от досадни повторения, неправилна употреба на глаголните времена и наклоненията в българския език, редуване ту на английската, ту на българската дума за едно и също понятие /както е с „**под-проект**“ и „**суб-проект**“, с „**местен**“ и „**локален**“/, следването ту на българските, ту на английските граматични правила за употреба на главна буква, за съкращаването на думите /виж датата на първа страница в самия наслов: „31 окт. - 16 ное. 1993“; думата „банка“, когато замества Световна банка, е ту „Банката“, ту „банката“; месеците, означени с дума, са ту с главна, ту с малка буква и т.н. Отделни изречения са лишени от елементарна логика. Пълното несъобразяване с /или непознаване на/ българския синтаксис, изисквания към словореда, граматични правила за членуване, пунктуацията на сложното изречение, обособените части и вметнатите изрази, неправилната употреба на предлози е довело до невероятни безсмислици и велики глупости.

Но!... Да приключим с езиковата страна на въпроса и да преминем към същината му.

Кому е нужен този заем и кого той ще обслужва? Какви ще са последствията за България от осъществяването на този проект за образованието, чието изпълнение с всичките му подробности е условие за отпускане на заема?

ПЪРВО: Най-напред трябва да кажем, че проектът **пренебрегва държавния суверенитет!** Той изисква да променим Закона за образованието, да бъдат внесени в Парламента проектозаконали и да бъдат издадени от Министерския съвет постановления, „**приемливо**“, „**удовлетворяващо**“ Банката. Всички възлови моменти от въпросния проект са придружени от фразите: „**приемливо за Банката**“, „**съгласувано с Банката**“, „**удовлетворяващо за Банката**“. Така е при конкурсите за учебници,

при структурата на образователната система, при подбора на кадрите. Особено впечатляващо е изискването за включване на чуждестранни лица в управленския апарат, както и намесата при подбора на кадрите в редица сфери и за редица ключови длъжности - в „управителното тяло“ на фондовете за науката и изследователската дейност, в Групата за координация на проектите, за директор на Националния тестов център и други подобни. Ясно е дадено да се разбере, че финансирането на една или друга сфера, на една или друга дейност, както и размерът на сумата ще зависи **единствено от съображенията на Банката**.

ВТОРО: Проектът демонстрира пълно отричане и **абсолютно незначително /съчетано с непознаване/ на българската традиция в образователното дело**. Той разгражда и изцяло **унищожава образователната ни система!** Доколкото в него има рационални идеи и верни констатации, те не са оригинални, а вече отчетени от самите нас и предвидени за реформи и промяна, дори придвижени в някаква степен /структурни промени в средното училище, закриването на ПВУЗ-овете, сливането и удряването на ВУЗ-ове и др./ . Предлагат се неща, които ще ни струват стотици хиляди, милиони долари, а те у нас съществуват и добре „работят“. Така стои въпросът със „стратегията за реформа на учебните програми“, със „системата за разпространение на учебниците“, с „мрежата от центрове за професионално развитие“ и изобщо всичко, свързано с професионалното развитие, с Националния тестов център /НТЦ/. **Предлаганото е твърде елементарно в сравнение с богатата ни практика**, която не само че напълно е пренебрегната, а просто се отрича - абсолютно неоснователно се говори, че **нямаме опит в създаването на учебни програми /”недостиг на опит”, „ограничен опит”/**, което очевидно е пак **зле прикрито полъзновение и пълно изземване на тази дейност** от чуждестранни „консултанти“. Предвижда се създаването на едно прескъпо ведомство - Национален тестов център, което щяло да въведе единни държавни стандарти за зрелостни и държавни изпити, като че те досега са се провеждали у нас при пълен произвол и абсолютна самодейност. Дума не се казва, че като продукт на тази система днес по всички краища на планетата работят стотици, хиляди отлични специалисти във всички области - българи и чужденци, получили образованието си в България.

ТРЕТО: Проектът е не само **икономически и финансово неизгоден за нас, той е катастрофален в това отношение; истинската му цел е не да подкрепи финансово българското образование, а да донесе паричен оборот с печалба за тези, които отпускат заема!**

Да започнем от това, че общият размер на проекта е равен на 99 милиона щ.д., които заемът на Банката ще покрие в размер на 65 млн., а българското правителство ще финансира останалите 34 млн., като размерът на проекта е изчислен при обменен курс на долара 28 лева и при оценката на проектните разходи се е приемало, че митата и данъците ще възлизат на около 10%. Да обрнем внимание и на едно - **изрично!** - условие на кредитора: Световната банка предоставя **единствено** необходимата чужда валута по проекта и **не предвижда „ресурси, които да бъдат на разположение за образователни инвестиции”**. При това, като отчита кумулативните /т.е. натрупаните - б.м.: Л.З./ капитални потребности на една образователна система /т.е. българската - б.м.: Л.З./, която от близките години глудува за инвестиции!“ След тази констатация следва пожеланието капиталните разходи за инвестиции в образованието ни да си ги осигурим с **икономии!/,** придружено от съвети как и за сметка на какво те да се получат. Проектът ни вкарва и в огромни, напълно ненужни разходи за строителство на сграда за НТЦ и още две сгради за центрове по професионално насочване и реализация.

Следователно, към днешна дата само от поскъпването на долара нашият дял се удвоява. А като се видят **условието на разплащането** и как ще се извършва то /Приложение 5/, всякакъв коментар по въпроса **кого заемът обслужва** е напълно излишен. Но един от отговорите е категоричен: **Заемът, който Световната банка ни предлага, не обслужва България**, нито долар не е предвиден за нейните интереси. Той не само че не защита националната специфика и традиция в тази сфера и **напълно разрушава образователната ни система**, но и иска от нас за тази безценна услуга да платим в щатски долари сума от порядъка на 80-100 милиона! Заемът ни се натрапва заради **чужди интереси**, които във всяко отношение са **диаметрално противоположни на нашите**. Делът на Световната банка /от 65 млн./ се връща изцяло на Запад под формата на разходи за обзавеждане и материали, интелектуална собственост /книги, списания, софтуер/, за различни форми на обучение и обмяна на опит в чужбина и от чужденци - за „загранични учебни пътувания“, „загранични разходи за чуждестранни консултантски услуги“, за заплащане на работни групи от чужденци, на специалисти чужденци, за семинари, специализации и др.

Като разрушава напълно образователната ни система, проектът на Световната банка ни подготвя тотален хаос в образованието за неизвестен период от време. Така не само че не ни интегрира с Европа и Света, но и ни отдалечава от това интегриране много повече, отколкото ако останем при корените на традицията и тръгнем от нея. Следвайки добрите си традиции, бихме могли за много по-кратко време да направим от България престижен европейски образователен център за страни, отдавна ориентирани към нас за подготовка на своите специалисти в редица области, и така не само да спестим безсмислено прахосани милиони долари, но и да превърнем образователното си дело в изключително печелившо. И да избегнем завинаги подобни **нагли и унизителни предложения**. Проектът за образование на Световната банка ни подготвя и социални катаклизми с изискването за рязко и тотално платено обучение - в средното училище и висшето образование /редовно следване/. Това също е пълно несъобразяване както с историческата ни традиция, така и със специфичните условия в страната на етапа, който преживява.

продължава в следващия брой

Досие „УКРАИНА-0“

Въоръженият конфликт в Украйна – повратна точка в съвременната геополитическа динамика

Проф. Нако СТЕФАНОВ доктор на философските науки, д-р по история

Нако Стефанов

Въведение

Днес без всякакво съмнение вниманието на целия свят е привлечено от въоръжения конфликт в Украйна. Същият е наричан „война“ от страна на Запада. Докато в Руската федерация го назовават „специална военна операция“. Тук и по-нататък ще използваме термина „въоръжен конфликт“, който ни се струва най-близък до същината на процеса, започнал на 24 февруари 2022 година. Безспорно вниманието към този конфликт е оправдано, тъй като става дума за събитие, което определено може да наречем повратна точка

в текущата глобална динамика. Тази точка може да дефинираме като момент във времето и пространството, при който в даден процес настъпва качество изменение, спрямо предходното състояние на процеса. Тъй като независимо от това как ще завърши това събитие, светът вече търпи качествени изменения. Казано по друг начин формира се съвсем различен свят от този, който има до момента. Това, което се случва и все още предстои да се случи на украинска земя и в близко лежащия регион около нея, както и в не толкова близко намиращи се до Украйна глобални пространства, независимо от това как ще завърши случващото се, ще изгради един нов свят.

Основни цели на дадения материал е да анализираме корените на въоръжения конфликт, т.е. първопричините и причинната връзка, както и предпоставките за него. Но също така друга цел е да се отдели внимание на основните тенденции в текущата картина на събитията, както и да се видят основните фактори, които влияят и въздействат върху тяхното протичане и различните измерения на конфликта.

Протичащият в момента в Украйна въоръжен конфликт е сложно, вътрешнопротиворечиво явление съчетаващо в себе си различни измерения – парадигмални, геополитически и геоекономически, цивилизационни, общополитически, социално-граждански, хуманитарни, военно-технически, пропагандно-идеологически и прочее;

Въоръженият конфликт в Украйна определено се явява, както бе казано по-горе, „повратна точка“ - момент на дестабилизация на глобалната неолиберална социално-икономическа система, така както тя бе формирана след разпада на „RaxSovietica“ в края на 80-те началото на 90-те години на XX век. От друга страна конфликтът несъмнено е пресечна точка, пресечна линия окончателно разделящо досегашното време от бъдещото време. Последното се характеризира с термина „сингулярност“. Тоест с условия, при които досегашните модели и форми на динамика губят възможността да бъдат използвани и да функционират и започва нещо принципиално ново, което досега не е имало. Това изключително много затруднява всякакви прогнози за това бъдеще;

Но не бива да се забравя и най-важното, че остро въоръжено стълкновение на украинска земя, съдържа в себе си зърното на есхатологичен риск, т.е. прекратяване на съществуването на съвременната цивилизация вследствие на термоядрен апокалипсис, бил той предизвикан целенасочено или случайно.

1. Относно веригата от причини и съвкупността от фактори довели до въоръжения конфликт в Украйна

Несъмнено съществува дълга причинна верига във времето, която най-малко може да датираме с началото на процеса на разформиране на СССР през 1991 г., оценен от сегашния президент на Руската федерация/РФ/ В. В. Путин като най-голямата геополитическа катастрофа на XX век. Като се възползва от разпокъсването на Съветския съюз НАТО започва „тихо настъпление на Изток“, въпреки даденото обещание от администрацията на САЩ да не бъдат включвани държави от бившия Варшавския договор или републики от бившия СССР в този военно-политически съюз.

Разширяването на Северноатлантическия блок поставя въпроса за доверието между най-голямата държавна структура, останала след края на СССР – РФ и Запада. Това разширяване и плътно доближаване до границите на Русия кара Москва да чувства екзистенциална заплаха. Изказваните намерения Грузия и Украйна също да бъдат включени в НАТО засилват опасенията на руснаците, че страната им е обкръжавана.

Т.нар. „Петдневна война“/известна още като Августовската война, Войната в Южна Осетия или Руско-Грузинска война/ проявила се като бойни действия през август 2008 г. след като Грузия, получила въоръжение и инструктори от НАТО, атакува самопровъзгласилите се републики Южна Осетия и Република Абхазия и намиращите се там контингенти от руски миротворци. В отговор на това нападение. Русия се включва в подкрепа на тези републики. След като грузинските войски са разбити се потвърждава независимостта на споменатите самопровъзгласили се републики. В крайна сметка тези събития още повече усилват недоверието между РФ и Запада.

На 21 ноември 2013 г. в центъра на Киев започва масов

многомесечен протест. Причината за тази акция е спирането от правителството на Украйна на процеса на подготовка за подписване на споразумение за асоцииране между Украйна и Европейския съюз. След разпръскването на палатковия лагер на Майдана, започва натиск от страна на Германия и Франция правителството да не използва сила срещу безредиците. Правителственото обещание да не прибегва до подкрепа на армията усилва протестната вълна, което в крайна сметка през февруари 2014 г. води до сваляне на правителството на Н. Азаров и на президента Янукович.

Дошлите на власт сили стартират провеждането на ултранационалистическа политика, която принуждава към съпротива значителна част от населението на Югоизтока на Украйна, включително и това на полуостров Крим. С подкрепата на руски специални части са неутрализирани верни на новото правителство въоръжени сили на полуострова. Местната власт в Крим, който е със статут на автономна област, провежда референдум, при който мнозинство гласува за излизане от Украйна и влизане на полуострова в състава на РФ. Новото украинско правителство и Западът не признават резултатите на референдума и факта, че полуостровът става част от РФ.

Пак в отговор на гореспоменатата ултранационалистическа политика на част от територията на Югоизтока на Украйна са провъзгласени Луганска /ЛНР/ и Донецка/ДНР/ народни републики. Срещу които дошлото на власт ултранационалистическо правителство повежда въоръжена борба.

С цел да се постигне прекратяване на въоръжения конфликт в началото на февруари 2015 г. на срещата на върха в Минск от лидерите на Германия, Франция, Украйна и Русия във формата Нормандска четворка са подписани т.нар. „Мински споразумения“. Целта на същите е мирно уреждане на ситуацията в Източна Украйна. Предвид тяхното изпълнение е създадена Контактна група, състояща се от представители на Украйна, Русия, ОССЕ/Организацията за сигурност и сътрудничество в Европа/ и непризнатите Донецка и Луганска народни републики. Тези споразумения предвиждат да се прекратят враждебните действия срещу ДНР и ЛНР, а самите републики да останат в състава на Украйна в качеството на автономни образувания.

По-късно Минските споразумения са одобрени със специална резолюция на Съвета за сигурност на ООН. Но тези споразумения не се спазват от Киев. Обстрелите и бомбардировките срещу ДНР и ЛНР продължават. Броят на жертвите сред гражданското население надхвърля 14 000 души, сред които над 200 деца.

Новата „пост-майдановска“ власт в Украйна се ползува с подкрепата на САЩ, НАТО и ЕС, макар че редица проправителствени сили и страната не крият неонацистките си възгледи. Украйна започва да се формира като държава и общество на русофобска платформа. И това става въпреки факта, че немалка част от населението е руско по произход, а за още по-значителна част от гражданите на Украйна руският език е основен.

В същото това време започват разговори за това, че Киев желае Украйна да стане член не само на ЕС, но и на НАТО. Ако последното би станало факт за РФ това е преминаването на т.нар. „червена черта“ в отношенията със Запада. Тъй като това би означавало разполагане на ракетно въоръжение, което би достигало Москва за по-малко от 5 минути. Казано по друг начин това представлява поставяне на РФ в условия на екзистенциална опасност, т.е. да съществува или не най-малко в текущия й формат.

Реакцията на Москва в края на 2021 г., е наречена на Запад „Ултиматум на Путин“. Заявлението от девет точки обърнато към САЩ изисква, например:

Съединените щати да ограничат всякаква дейност в страните от Източна Европа, Кавказ и Централна Азия;

(7) Държавите, които граничат с Русия, не трябва да бъдат приемани в НАТО. Отделен ред в тази забрана съдържа забрана за Украйна;

(8) САЩ нямат право да поставят ракети със среден обхват, които могат да достигнат до Русия;

(9) НАТО трябва да се откаже от идеята да смята Русия за стратегически противник....(Вж. в , последно влизане 24.05.2022).

Американската администрация на президента Джо Байдън „меко казано“ не се отнася сериозно към това заявление. На фона на това ново русло на протичане на взаимоотношенията Вашингтон-Брюксел от една страна и Москва от друга, Генералният щаб на армията на РФ започва мащабни военни учения в западните области на Русия. САЩ и НАТО реагират двойко: Заявяват, че руските военни трябва да провеждат своите учения значително по-далече от западните си граници. Вторият момент е започналата кампания, че РФ ще осъществи нападение срещу Украйна.

Както Москва по официални и неофициални канали отрича възможността от такава атака срещу Украйна, така и редица международни анализатори в този период оценяват вероятността за такъв въоръжен удар изключително ниско. Обаче вечерта на 21 февруари 2022 г. в телевизионно обръщение на руския президент Владимир Путин към гражданите на Русия, той нарича украинската държава изкуствено образувание от комунистическата епоха. Но най-важното в неговото обръщение е, че Русия официално признава непризнатите дотогава Донецката и Луганската народни републики, провъзгласени през 2014 г. по време на въоръжения конфликт в Източна Украйна.

Фактически след малко повече от 48 часа след това обръщение на 24 февруари 2022 г. нападението става факт. От страна на Москва като основна цел, по руската терминология, на „Специалната военна операция“/СВО/ се обявява „демилитаризацията и денацификацията на Украйна“.

продължава в следващия брой

В Монтана

Общински съветници

предлагат подкрепа

за осиновители и за

студенти с новородено дете

Станимир Стоев

Увеличаване на средствата за семейства с новородено дете, включване на осиновители и студенти в групата за подпомагане предлагат общинските съветници от ГЕРБ - СДС в Монтана.

От тяхно име

общинският съветник Станимир Стоев е внесъл две докладни записки за промяна на Наредбата за реда и условията за отпускане на финансовата помощ, както и в Правилника за финансово подпомагане на процедури и дейности по асистирана репродукция на семейни двойки. Предложенията са публикувани на сайта на община Монтана.

От 300 лева за първо дете, средствата да бъдат увеличени на 400 лева, и от 500 лева за второ дете да се отпускат по 600, предлага Стоев. Той обясни, че това няма да наложи актуализация на бюджета, тъй като средствата няма да надвишат общата сума от 60 хиляди лева за годината, одобрена при приемането на бюджета на община Монтана.

Другата промяна в наредбата е да бъдат включени за подпомагане и семейства, които осиновяват дете до 10 години. В общината се осиновяват от 5 до 10 деца през годината. Създава се възможност за подпомагане на студенти с новородено дете. Условието за тях са единият от родителите да има 6 месеца уседналост в Монтана и удостоверение от ВУЗ, че последните 3 години е бил редовна форма на обучение.

В мотивите за промените се казва, че е извършен анализ на действащите досега разпоредби и са отчелени някои несъответствия при прилагането им. Взети са предвид и настъпилите пред последните 4 години социално-икономически промени в страната.

Станимир Стоев предлага и промени в Правилника за финансово подпомагане на процедури ин витро. Средствата за всяка една не са променени от 2019 година. За времето инфлацията е увеличена, както и разходите за медицинските услуги. Досега по този правилник общината отпускате до 2000 лева за подпомагане на една двойка родители. Сумата да бъде увеличена до 2500 лева, е новото предложение.

Срокът за обсъждане на внесените промени е до 25 март 2024 година.

БЪЛГАРСКИ ПОЩИ
традиция · качество · доверие

МЕСТНИ ДАЊЦИ И ТАКСИ

В офисите на Български пощи можете да заплатите вашите местни данъци и такси към 202 общини в страната.

БЪЛГАРСКИ ПОЩИ
традиция · качество · доверие

**Купи своята е-винетка
в най-близката пощенска
станция**

Видинчани се поклониха пред паметта на Апостола

Във Видин отбелязаха тържествено 151 години от обесването на Васил Левски. Възпоменателната церемония започна със заупокойна молитва в катедралния храм „Св. Димитър Солунски“, отслужена от Негово Високопреосвещенство Видинския митрополит Даниил. Присъстваха заместник-кметът на Община Видин Борислава Борисова, областният управител на Видин Иво Атанасов, заместник областният управител Ани Арутюнян, секретарят на Общината Емилиан Енчев. След това от храма потегли шествие към бюст-паметника на Васил Левски в града, където се проведе тържествената церемонията по повод 151 години от обесването на Апостола на свободата. Слово произнесе кметът на Видин д-р Цветан Ценков. Рецитал, посветен на Апостола на свободата изпълниха децата от Детска градина „Васил Левски“, филиал на ЦДГ „Детелина“.

Паметникът на Васил Левски във Видин е първият монумент в дунавския град, издигнат по волята и с усилията на учители, ученици и родители. Идеята за паметник идва от главния учител в началното училище "Васил Левски" Христо Тричков през 1938 г по-случай 65-годишнина от смъртта на Левски. Средствата за паметника са събрани от представлени на младите самодейци на театралната и оперетната сцена, забави, томболи. Приходът от всичките им изяви постъпват във фонд "Постройка паметник на В. Левски". Във видинския държавен архив се пази снимка на учениците от начално училище "Васил Левски" – Видин, участвали в пиеса "Обесването на Левски" на 19 февруари 1934 г. за набиране на средства за изграждане на паметник на Апостола. Дейно участие в организацията взима и кметът тогава на Видин Бърни Бончев. Паметникът на Апостола е тържествено открит пред училището, носещо името на Левски. По-късно училището е преустроено в детска градина.

Автор на паметника е скулпторът Димитър Бучински от Враца. Паметникът е висок 2 метра и 20 сантиметра и представлява бронзов бюст на Левски, поставен на пиедестал от гранит, върху който са изписани думите: "Ако спечеля, печели цял народ, ако губя, губя само себе си".

С едноминутно мълчание всички присъстващи отдадоха почит на Апостола. Представители на патриотичен клуб „Бдинци“ възпроизведоха почетни салюти.

Д-р Ценков връчи почетни плакети и грамоти на победителите в традиционното състезание „Лъвски скок“, организирано от Община Видин, Регионалното управление на образованието и Общински комитет „Васил Левски“. Първо място в категория 5-8 клас печели седмокласникът Мартин Ангелов от СУ „Цар Симеон Велики“. При най-големите - 8-12 клас, с най-добър резултат в състезанието е Цветомир Цеков от 11 клас, СУ „П. Р. Славейков“.

Пред бюст-паметника на Васил Левски бяха поднесени венци от представители на държавни, обществени и културни институции, на политически партии, училища и детски градини, читалища, пенсионерски клубове, неправителствени организации, граждани.

Как Кръволока стана демократ в учебниците

продължение от миналия брой

Велиана Христова

Освен това, от учебника на изд. „Рива“ за VII клас научаваме, че индустриално развитие на България, образователни и културни постижения има в периода между двете световни войни, но нищо такова няма „при комунизма“. Впрочем, намерих някъде едно положително изречение за годините след 1944 г., което гласи така: „В този период са построени много заводи, които замърсяват околната среда“...

1939 г., 17-18 септември. Темата в учебните програми е кратка: „България в годините на Втората световна война“, като ученикът трябва „да обясни избора и действията на България“ (т.е. защо се лепваме за Хитлер и за фашистката ос). А после – спасяването на българските евреи (от какво и от кого?!). За фашизъм, естествено не се споменава, нямало го е в България. Слава богу, поне в X клас е допълнено, че през 1940 г. е приет Законът за защита на нацията срещу евреите, но той не застрашавал живота на евреите. Какво точно е правено с евреите по този закон – няма ни дума естествено. Впрочем, само в уроците за световната история в IX клас има тема „комунизъм, фашизъм, националсоциализъм“ - изброени в този ред...

Имам обаче въпрос. Няма в момента европейска държава – сателит или противник на Хитлер тогава, която да отрича, че в нея е имало фашизъм. Как така стана, че от цяла Европа не е имало фашизъм единствено в България – една от 4-те държави на континента, присъединили се към оста Рим-Берлин-Токио?!

1944 г., 9 септември. В учебните програми този ден го няма. В VII клас темата е: „Промяна в политическата система“, установяване на тоталитарно управление, България в Източния блок“. Ученикът трябва да познава основни характеристики на тоталитарната държава, да дава примери за нарушени граждански права от комунистическия режим, да усвои какво е култ към личността и ролята на СССР във външната ни политика. В X клас има допълнение – трябва да се усвоят термини като съветизация, комунизъм, диктатура на пролетариата, Народен съд, репресивен апарат, трудово-възпитателни лагери.

И ето извадки от учебника по история за VII клас. „**Сутринта на 9 септември 1944 г. България осъбва с правителство на Отечествения фронт (ОФ), начело с Кимон Георгиев. Новият кабинет е назначен с указ на регентите. В него представителите на Българската работническа партия (комунисти) не са мнозинство, но в техни ръце са ключовите министерства на правосъдието и на вътрешните работи. Окупацията на страната от Червената армия е другият фактор, който оказва силно влияние върху бързо протичащите процеси. В Москва все още се намира лидерът на българските комунисти Георги Димитров, с когото партията съгласува всяка своя стъпка... Правителството не реагира срещу вълната от стихийни убийства, запяла страната в първите седмици след 9 септември. Нещо повече, под лозунга за борба срещу фашизма управляващите започват масови уволнения, изселвания или из-**

Велиана ХРИСТОВА

Източник: Поглед.инфо

пращане на „политически опасните лица“ в новосъздадените трудово-възпитателни общежития (лагери)“. Стр. 120

Нататък се споменава, че пред Народния съд били изправени 11 122 „противонародни елементи“, смъртно наказание е наложено на 2 730 души (не се уточнява кои и защо са осъдени, че са изпълнени по-малко от половината смъртни присъди, колко са оправданите от Народния съд), а в отговор на репресиите възникнали нелегални организации като горняните. Така казва учебникът, нищо че дори шефът на легионите Иван Дочев в спомените си нарича горняните диверсанти. Добре се знае кой ги е обгрижвал, дори финансово.

Преди това за репресиите при режима до 1944 г., за убийствата и зверствата, за лагерите тогава, за избитите деца на ятаци, за Съпротивата няма нито буква, нито дума. Престъпен е комунизмът и не бива да се повтаря! Но фашизмът може - нищо лошо не е имало тук през Втората световна война. Това запомня всеки седмокласник, когато за пръв път учи конкретно историята на България.

Цитирах по-подробно моменти от учебните програми и извадки от учебници, по които вече се „образоват“ няколко поколения, за да се разбере доколко миналото вече е подменено – с определена политическа цел, разбира се. Всичко, що се отнася до БКП, комунизъм, социалистически период и пр., е представено от черно по-черно, а всичко останало е в почти розови оттенъци, всички кошмари на режимите у нас са замасани и заличени. Капитализмът е представен като бурно и демократично развитие, което е спряно от „комунизма“. И възобновено щастливо сега с влизането ни в ЕС и НАТО! Има, разбира се, и реални факти от исторически събития, но от това как са подбрани фактите от авторите, кои са изведени на преден план и кои са пренебрегнати, се получават неверни и манипулативни едностранчиви интерпретации. Дали по този път образованието постига целите, които му бяха поставени законово - „съхраняване и утвърждаване на българската национална идентичност и българското национално самосъзнание“?

Манипулациите с паметта са ключови в едно общество, особено сред младите, сред бъдещето - те целят промени на идентичност, промени в нагласите за национални и геополитически ориентации. Създава се изопачена и извратена историческа памет с посредничеството на образователната система, която е най-значим механизъм за изграждане на националността. Така се чертаят насоките за общество на бъдещето – безродно, неосведомено, заблудено, лесно за всякаква обработка и водене за носа.

Очевидно ние не можем да постигнем мъдро помирение в проблема с разделящото минало, защото „отгоре“ и „отвън“ се стимулират всячески изявите на крайни антикомунисти и русофоби, които може да бъдат изброени поименно. Не е достатъчно да имаме развиваща се икономика, за която да се подготвят „адекватни кадри“. Напротив - ще имаме развиваща се икономика и развито общество изобщо, ако образованието формира „адекватно“ национално мислене и изгражда просветена нация. Българското общество утре ще е такова, каквото го направи образованието днес. Няма никакъв ефект от помпозни лозунги от типа „Няма да позволим да изчегъртат историята ни“. Вече сме го позволили. Затова по-смислено ми се вижда буквално денонсиране и при всеки казус да се поставя въпросът за преразглеждане на учебните програми по история, т.е. за връщане на историята в училище – като се започне от I клас и се стигне до XII.

Ако вече не е късно...

ПРАВОСЛАВЕН КАЛЕНДАР

29 ч Преп. Йоан Касиан Римлянин

01 п Св. прпмца Евдокия Илиополска (Блажи се)

02 с Св. свщчк Теодот, еп. Киринейски

03 н † Неделя 17 след Неделя подир Въздвижение – на Блудния син. Св. мчци Евтропий, Клеоник и Василиск. Гл. 6, утр. ев. 6, ап. 1 Кор. 6:12-20 (с. 308), лит. ев. Лк 15:11-32 (с. 161) (Тип. с. 416). Ден на Освобождението на България от османско иго – Национален празник

04 п Преп. Герасим Йордански
05 в Св. мчци Конон Исаврийски и Йоан Българин

06 с Св. 42 мчци в Амория

Три златни и два сребърни медала за мездренските атлети на Националния шампионат за мъже и жени в зала

Пет медала - три златни и два сребърни, спечелени в състезанията на СКЛА Атлет - Мездра на Националния шампионат за мъже и жени в зала, който се проведе на 17 и 18 февруари в София. Шампиони на България на закритостанова

Мартин Балабанов на 1500 м и на 800 м и Иво Балабанов на 3000 м, а сребърни отличия завоюваха Иво Балабанов на 1500 м и Милица Мирчева на 3000 м.

Отлично се представи 21-годишният Мартин Балабанов, който спечели първите си титли при мъжете. През първия ден от шампионата роденият в Благоевград възпитаник на треньора Йоло Николов триумфира в бягането на 1500 м с лично постижение в тази дисциплина (РВ) - 3:50.52 мин. Втори, само на 24 стотни след Мартин, финишира неговият по-голям брат Иво Балабанов с време 3:50.76 мин., а трети е Николай Първанов (СКЛА Хермес 2022 - Благоевград) с 3:57.16 мин. Другият представител на СКЛА Атлет - Мирослав Спасов, завърши на девето място с 4:05.00 мин.

На следващия ден Мартин Балабанов дублира своята титла и на 800 м. Той пробяга дистанцията за 1:53.24 мин. Негови подгласници станаха Алекс Василев (СКЛА Хермес 2022 Благоевград) с 1:54.27 мин. и Георги Можейко (КЛА Локомотив - Дряново) с 1:54.96 мин. Четвърти финишира Мирослав Спасов с лично постижение в тази дисциплина (РВ) - 1:59.22 мин.

Иво Балабанов беше без конкуренция на 3000 м. Той пробяга най-дългата дистанция на закрито за 8:30.20 мин. Втори се нареди Стоян Владков (СК Етър Атлетик - Велико Търново) с 8:34.10 мин., а трети - Николай Първанов (СКЛА Хермес 2022 - Благоевград) с 8:37.03 мин. Седми е Мирослав Спасов с 8:49.40 мин.

В оспорвана битка за първото място в същата дисциплина при жените Милица Мирчева, която стартира с тежка контузия на ахилеса, финишира втора с време 10:03.42 мин., като остана само на 42 стотни от златния медал. С по-силен финален спринт шампионка стана Дебора Аврамова (СКЛА Берое - Стара Загора) с 10:03.00 мин., а трета завърши Маринела Нинева (КЛА Локомотив Дряново) с 10:18.50 мин. Другата представителка на СКЛА Атлет в бягането на 3000 м - Таня Димитрова, финишира седма с 10:50.29 мин. Димитрова записа и шесто място на 1500 м с 4:58.82 мин.

Снимка: Антон Узунов, списание „Атлетика“

Аз съм американски лекар, който отиде в Газа. Това, което видях, не беше война – беше унищожение

„Престанах да следя колко нови сираци съм оперирал. След операцията те бяха предавани някъде в болницата, без да съм сигурен кой ще се грижи за тях и как ще оцелеят“

В края на януари напуснах дома си във Вирджиния, където работя като пластичен и реконструктивен хирург, и се присъединих към група лекари и медицински сестри, които пътуваха до Египет с групата за хуманитарна помощ MedGlobal, за да работят като доброволци в Газа.

Работил съм и в други военни зони. Но това, на което станах свидетел през следващите 10 дни в Газа, не беше война – това беше унищожение. Най-малко 28 000 палестинци вече са убити при израелските бомбардировки на Газа. От Кайро, столицата на Египет, пътувахме 12 часа на изток до границата при Рафах. Минахме покрай километри паркирани камиони с хуманитарна помощ, тъй като те не бяха допускани да влязат в Газа. Освен моя екип и други членове на пратеника на ООН и Световната здравна организация, там имаше много малко други хора.

Навлизането в южната част на Газа на 29 януари, където много хора са избягали от северната част на Ивицата, приличаше на първите страници на антиутопичен роман. Ушите ни изтръпнаха от постоянното бръмчене на това, което ми казаха, че са дронове за наблюдение, които кръжат постоянно. Носовите ни бяха погълнати от миризмата на 1 милион разселени хора, живеещи наблъскани заедно без адекватни санитарни условия. Очите ни се изгубиха в морето от палатки. Отседнахме в къща за гости в Рафах. Първата ни нощ беше студена и много от нас не можаха да заспят. Стояхме на балкона, слушахме бомбите и виждахме как димът се издига от Хан Юнис.

На следващия ден, когато наближихме, улиците бяха блокирани от редици палатки. Много палестинци се насочиха към тази и други болници с надеждата, че те ще предоставят убежище от насилието – те грешаха.

Морето от хора се прехвърляше и в болницата: живееха в коридори, стълбища и дори в складови помещения. Широкият някога пешеходни пътеки, проектирани от Европейския съюз, за да поемат натоварения трафик на медицинския персонал, носилките и оборудването, сега бяха сведени до еднопосочен проход. От двете страни висяха одеяла от тавана, за да обособят малки зони за цели семейства, предлагайки частица уединение. Болницата, проектирана за около 300 пациенти, сега се бореше да се грижи за повече от 1000 пациенти и стотици други, търсещи убежище.

Имаше ограничен брой местни хирурзи на разположение. Казаха ни, че много от тях са били убити или арестувани, като за вторите не е ясно къде се намират и дали изобщо са живи. Други са останали в капана на окупираните райони в северната част на Газа или на близки места,

Ирфан ГАЛАРИЯ*, Los Angeles Times

откъдето е било твърде рисковано да се пътува до болницата. Беше останал само един местен пластичен хирург, който обслужваше болницата 24 часа в денонощието, 7 дни в седмицата. Домът му беше разрушен, така че живееше в болницата и успяваше да натъпче всичките си лични вещи в две малки ръчни чанти. Този разказ стана твърде често срещан сред останалия персонал в болницата. Този хирург имаше късмет, защото съпругата и дъщеря му все още бяха живи, докато почти всички останали работещи в болницата скърбяха за загубата на близките си.

Започнах работа веднага, като извършвах по 10-12 операции на ден и работех по 14-16 часа. Операционната зала често се тресеше от непрекъснатите бомбардировки, понякога на всеки 30 секунди. Оперирахме в нестерилни условия, които биха били немислими в Съединените щати. Имаше ограничен достъп до важно медицинско оборудване: Ежедневно извършвахме ампутации на ръце и крака, като използвахме трион Gigli – инструмент от епохата на Гражданската война, който по същество представлява сегмент от бодлива тел. Много ампутации можеха да бъдат избегнати, ако имаше достъп до стандартно медицинско оборудване. Беше трудно да се опитаме да се погрижим за всички ранени в рамките на

Слушах пациентите си, които ми шепнеха историите си, докато ги вкарвах в операционната за операция. Повечето от тях бяха спали в домовете си, когато са били бомбардирани. Не можех да не си помисля, че късметлиите са загинали мигновено, или от силата на експлозията, или са били погребани в развалините. На оцелелите им предстоеше многочасова операция и многократни посещения в операционната, като в същото време оплакваха загубата на децата и съпрузите си. Телата им бяха пълни с шrapнели, които трябваше да бъдат хирургически извадени от плътта им, парче по парче.

Престанах да следя колко нови сираци съм оперирал. След операцията те бяха предавани някъде в болницата, без да съм сигурен кой ще се грижи за тях и как ще оцелеят. При един случай няколко деца, всички на възраст около 5-8 години, бяха донесени в спешното отделение от родителите си. Всички имаха единични изстрели от снайперист в главата. Тези семейства се връщаха към домовете си в Хан Юнис, на около 2,5 мили от болницата, след като израелските танкове се били изтеглили. Но снайперистите очевидно са останали. Нито едно от тези деца не оцеля.

В последния ден, когато се връщах в къщата за гости, където местните хора знаеха, че са отседнали чужденци, едно момче се приближи и ми подаде малък подарък. Беше камък от плажа с арабски надпис, написан с маркер: „От Газа, с любов, въпреки болката“. Докато стоях на балкона и гледах към Рафах за последен път, чувахме безпилотните самолети, бомбардировките и откосите картечен огън, но този път нещо беше различно: Звучите бяха силни, а експлозиите – по-близки.

Тази седмица израелските сили и планират сухопътна офанзива в Рафах. Чувствам се невероятно виновен, че успях да замина, докато милиони хора са принудени да изтърпяват кошмара в Газа. Като американец си мисля, че н, които вероятно са ранили моите пациенти там. Тези хора, които вече са прогонени от домовете си, няма към кого да се обърнат.

*Ирфан Галария е лекар с практика по пластична и реконструктивна хирургия в Чантили, щата Вирджиния

<https://baricada.org>

Премиера на исторически очерк за село Типченица се състоя в Община Мездра

Представяне на книгата на Николай Василев Николов „Възходи и падове между нашествия и епидемии. Исторически очерк за Искърския край и село Типченица, Врачанска област“ се състоя в Община Мездра.

Организатори на културната проява бяха Община Мездра, Краеведското дружество и Литературен клуб „Христо Ботев“ при НЧ „Просвета 1925“ - гр. Мездра, а водещ на събитието - Светла Дамяновска, главен експерт „Културно наследство и религиозни дейности“ в Община Мездра и председател на Литературен клуб „Христо Ботев“.

Премиерата уважиха кметът на село Типченица Георги Димитров, председателят на НЧ „Съзнание-1899“ - с. Типченица Елеонора Георгиева, жители на крайискърския град, чийто родови корени са от това планинско селище, любители на краезнанието.

Авторът Николай Василев и неговото поселищно проучване бяха представени от Атанаска Петровска - секретар-библиотекар на НЧ „Съзнание-1899“ - с. Типченица и от Мирослав Гетов - председател на Краеведско дружество - Мездра.

„Идеята за написването на тази книга възникна у мен преди повече от 20 години, каза на премиерата Николай Василев, който е дългогодишен служител в ТГК „Динко Петров“ и РПК - Мездра, ТКЗС - Типченица и Електроснабдително предприятие - Враца, читалищен деец и самодеец.

Първоначално възнамерявах просто да събера колкото се може повече факти за селото и да ги подредя в хронологичен ред, без да ги тълкувам. Тъй като знам, че всяко едно тълкувание е субективно и е пречупено през призмата на собствените ми виждания и разбирания за живота, за политиката и за всички аспекти на нашето битие.

Но в процеса на работа прецених, че така поднесени тези сухи факти ми изглеждаха все едно, че гледам сухи тръни в голо поле. И следващите поколения, като ги четат, няма да знаят защо едно нещо се е случило или не се е случило по определен начин.

И затова реших да разтълкувам някои събития, макар че, пак казвам, всичко е от гледна точка на моя субективен поглед и възприемане на живота, от гледна точка на моите виждания, на някаква, макар и малка мъдрост, която съм натрупал през тези седем десетилетия, които съм живял.

Най-важното обаче, което беше водещо за мен и който прочете книгата ще го усети, е, че тя е едно послание. Послание към всички, които идват след нас. А то е, че не трябва да забравяме миналото, независимо от грешките, от лутанията, от заблудите. На всички, включително и на нас.

Другото важно нещо е, че независимо от всичко трябва да бъдем оптимисти, трябва винаги да живеем с надежда. Достоевски има една чудесна мисъл на тази тема: „Да живееш без надежда, означава да спреш да живееш.“

Своите мнения и впечатленията от книгата споделиха също журналистът Кирил Радовенски, бившият началник на РПУ - Мездра о. р. полк. Ивайло Христов, Румяна Легайска и др.

От името на Община Мездра Мирослав Гетов подари на рецензента на книгата Атанаска Петровска букет цветя, а на автора - бутилка червено вино. За финал Николай Василев раздаде автографи и подари по един екземпляр от историческия очерк за село Типченица на всички читалища в община Мездра.

Слово

e-mail: slovoplyus@abv.bg,
slovoplus@yahoo.com

Издател: ИК „Слово плюс“

Монтана, бул. „Пейо Яворов“ 1, БЦ „Огоста“, ет.4, офис 401

Параскева Маркова

Главен редактор
тел.: 0876 307 732

Милка Костадинова

Първи зам. главен редактор
тел.: 0888 530 931

Зам. главни редактори:

Цветана Костова

Каролина Краева

Ненчо Славчев

Гая Савестакиева

Отговорен секретар

Екип Монтана

3400, п.к. 133,
ул. „Пейо Яворов“ 1
БЦ „Огоста“, ет.4
офис 401

Екип София

тел.: 0887 901 058
0888 530 931

Екип Враца

ул. „Цв. Кръстенякова“
№13
ОКС, 3000, п.к. 143,
тел.: 0877 185 669

Екип Видин

тел.: 0889 399 349
0885 708 703

Вестник „Слово плюс“
се разпространява
чрез

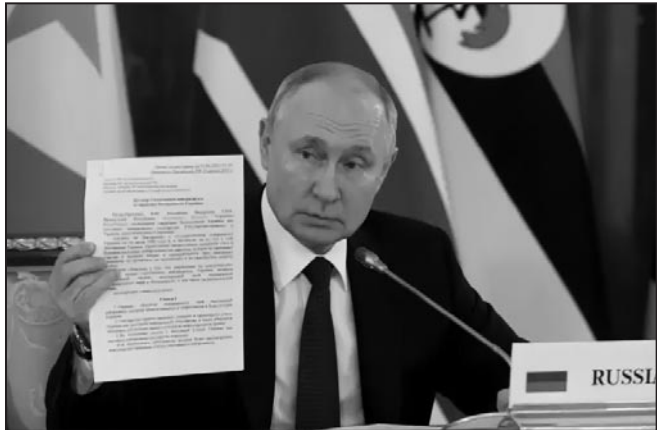

Издателска кооперация „Слово плюс“
членува в Кооперативен съюз - Враца

Печатница
„БГ Принт“ Враца

Русия отново предлага споразумение на Запада

> от стр. 1

Нещо повече, по-късно в интервюто Владимир Путин казва, че НАТО може да излезе от тази ситуация, без да губи лицето си, ако иска. „Нека помислят как да го направят с достойнство. Има варианти, ако искат. Досега вдигаха шум и викаха: трябва да постигнем стратегическо поражение на Русия, поражение на бойното поле... Но сега явно идва осъзнаването, че това не е лесно да се направи, ако изобщо е възможно. Според мен това е невъзможно по дефиниция, това никога няма да се случи. Струва ми се, че сега тези, които контролират властта на Запад, осъзнаха това. Но ако това е така и ако това осъзнаване е дошло, сега помислете какво да правите по-нататък. Ние сме готови за този диалог.“ Освен това, в края на интервюто, Тъкър Карлсън за пореден път уточнява - правилно ли разбира, че Русия иска да постигне решение на ситуацията в Украйна чрез мирни преговори? И получава недвусмислен положителен отговор. „Точно така. Но ние го постигнахме, създадохме голям документ в Истанбул, който беше парафиран от ръководителя на украинската делегация. Подписът му стои на извадка от този договор – не на всичко, но на извадка. Той постави подписа си и след това каза: „Бяхме готови да подпишем и войната щеше да свърши отдавна, преди година и половина. Но г-н Джонсън дойде и ни разубеди, а ние пропуснахме този шанс. Е, пропуснаха го, направиха грешка - нека се върнат към това, това е всичко“

От всички тези цитати става ясно, че по въпроса за мирните преговори руското ръководство очаква от Запада стъпки. И веднага щом (ако) последват тези стъпки, мирните преговори определено ще започнат. Нещо повече в интервюто Путин отново повтори добре известните факти как Русия е искала да стане член на НАТО, как е била готова да разработва система за противоракетна отбрана заедно със САЩ, по същия начин както реално създаде така наречената Международна космическа станция за САЩ вместо да сътрудничи по този въпрос с КНР. Или както Путин се изрази „Мислехме, че на Запад ще ни приемат като свои „буржуйски“. Изглежда, че дори след всичко което стана, тази надежда все още окончателно не се е разсеяла в съзнанието на поне част от руското военно-политическо ръководство.

Реакцията на Запада обаче беше напълно предсказуема. Западните медии по един или друг начин осъдиха Карлсън за това интервю, а Шолц дори го нарече „абсурдно“ на среща с Джо Байдън в Белия дом. Някои руски политолози, например Юрий Баранчик, анализирайки американската преса, също продължават да поддържат илюзията, че въпреки че САЩ публично говорят за невъзможността за преговори с Путин, такава дискусия най-вероятно ще започне по някакви неофициални канали. Подобни заключения, неподкрепени от никакви факти, са типичен пример на продължаваща самозаблуда в определени среди на руското общество. Самият Путин се оплаква колко пъти е бил лъган от западните „партньори“. Сред руските политолози много надежди се възлагат на евентуална победа на Доналд Тръмп в предстоящите избори в САЩ. По тази причина интервюто на Владимир Путин се смята, че е било адресирано предимно към консервативната част от американския политически елит, която, ако Републиканската партия спечели изборите в САЩ, се смята че ще може пряко да повлияе на отношенията с Русия. Доналд Тръмп, Илон Мъск и Тъкър Карлсън принадлежат именно към тази част с която Москва смята, че е възможно да се води диалог. Мисля, че времето отново ще покаже колко нералистични са подобни надежди.

Две политически тенденции

В Русия, след реставрацията на капитализма се наблюдаваха две основни политически тенденции, сред новата господстваща в страната буржоазия, по отношение на претенциите за световно господство и агресивната политика на САЩ:

1. Първата тенденция е за капитулация без съпротива и превръщането на Русия в сателит на САЩ по подобие на повечето други бивши социалистически държави. Тази тенденция изразява интересите на олигарсите, свързани и подчинени директно на чуждия капитал, които натрупаха огромни богатства чрез финансови спекулации и разпродажба на безценцията на всичко което успяха да загубят и изнесат от Русия в първото десетилетие след реставрацията на капитализма. Но този процес продължи и по-късно и не е случайно, че на Запад руските олигарси имат яхти които струват повече от целия Черноморски флот и 300 милиарда евро средства на Руската централна банка са замразени на Запад. Това са и политиците и медиите които обслужват компрадорите и които открито представяват интересите на САЩ в Русия. Те заеха важни политически и икономически позиции в първите години след реставрацията на капитализма, но ги загубиха в началото на 21 век. Влиянието им в руското общество днес е незначително, въпреки мощната външна финансова и медийна подкрепа. Те не успяват дори да преминат 5% бариера за влизане в руския парламент (Думата).

Интервюто на Тъкър Карлсън с Путин

Антон Григоров

2. От началото на 21 век във военно-политическото ръководство на Русия преобладава втората тенденция. Тя отразява интересите на онази част от руския капитал, която е заинтересована от развитието на Русия независимо от Съединените щати и от възстановяването или дори разширяването на руската сфера на влияние. Това е бизнеса свързан с военната и атомната промишленост, с химията, металургията и др. Техен представител е президентът Путин и политическите сили, които го подкрепят. Тяхната политика доскоро се състоеше в непрекъснати отстъпки пред агресивната политика на САЩ и НАТО, изоставяне на жертвите на агресия, без да им се осигури никаква помощ, отказ от създаване на система за колективна сигурност заедно с други застрашени страни. Отхвърляше се идеята за политически и военен съюз с Китай, да не говорим за КНДР или Иран.

Следваше се политиката на „ненамеса“ по отношение на агресора и насочване на неговата агресия към други страни и на първо място към социалистическите страни Китай и КНДР. Тази политика се оказа, че е много опасна за самата Русия, защото доведе страната до изолация от страни, които са заинтересовани от съпротива срещу хегемонизма на САЩ, установяването на справедлив ред и мир в света и са потенциални съюзници на Русия ако тя самата стане жертва на хегемонизма на САЩ.

Не се вземаха необходимите мерки за укрепване на въоръжените сили и за тяхната подготовка за противопоставяне на САЩ и НАТО. Сред управляващите и експертите в Русия господстваше теорията, че САЩ ще предпочетат пряк конфликт с Китай, а не с Русия. Противоречията между Китай и Съединените щати, като противоречия между капиталистическа и социалистическа държави, се считаха за по-важни, отколкото между Русия и Съединените щати. Поради тази причина те се опитваха да постигнат споразумение със Съединените щати и си въобразяваха, че ще бъдат приети като темен уважаван партньор. Като свои „буржуйски“ както казва Путин. Това поведение се оказа напълно погрешно, но окончателното отрезвяване настъпи едва след началото на конфликта в Украйна. Трябваше да подчертае, че това поведение на САЩ съвсем не беше „случайно“ или „грешка“ както си мислят все още някои в Москва. То беше напълно закономерно и можеше да се предвиди. По този въпрос Сталин беше писал още през 1952 година, но никой в Русия не обърна на това внимание. Той анализира опита от Втората световна война, когато агресорът първо атакува себеподобните си, така наречени привърженици на политиката на „ненамеса“, а не СССР, който се стремеше да създаде система за колективна сигурност и да предотврати войната. Фактът е, че войната започна не от коалиция на капиталистическите страни против СССР, а като война между две коалиции на капиталистически страни като по този повод Сталин пише:

„Казват, че противоречията между капитализма и социализма са по-силни, отколкото между капиталистическите страни. Теоретично това е вярно, разбира се. Вярно беше и преди Втората световна война. Въпреки всичко Втората световна война започна не с войната срещу Съветския съюз, но с войната между капиталистическите страни. Защо? Първо, войната срещу СССР, като социалистическа страна, е по-опасна за капитализма от войната между капиталистическите страни, защото ако войната между капиталистическите страни повдига само въпроса за надмощието на едни страни над други, войната срещу СССР повдига въпроса за самото съществуване на капитализма. Второ, защото дори пропагандата на капиталистите да приказва, че СССР е агресивна страна, те самите не вярват на това и знаят, че Съветският съюз сам няма да нападне капиталистическите страни“.

Историческият опит е, че капиталистическа страна никога не е побеждавала социалистическа в пряк военен сблъсък. Очевидно е, че Китай разполага с всички технически и икономически възможности, за да разгроми всеки агресор. САЩ се провалиха в миналото, когато Китай беше несравнимо по-слаб, във войните срещу КНДР и Виетнам за да си правят някакви илюзии какво ги очаква в открит сблъсък днес срещу съвременен Китай. В същото време икономическите връзки с Китай са от решаващо значение за икономическата стабилност и развитие на САЩ и техните съюзници. Затова напълно закономерно Съединените щати, след като установиха контрол над Украйна, предпочетоха да нанесат първия си удар срещу отслабената от реставрацията на капитализма Русия използвайки режима в Киев. Така руските ръководители се оказаха в ситуацията на Даладие и Чембърлейн през септември 1939 г. И затова много опасно за тях е ако още хранят някакви илюзии за възможно споразумение със САЩ и Запада. Истинските интереси на руския народ и на другите народи по света е да отхвърлят хегемонизма без никакви илюзии за компромиси и споразумения със САЩ и техните сателити. След 2022 година представителите на тенденцията за споразумение с хегемонистите принудително се наложи да приемат тази политика. Даладие и Чембърлейн пред очите ни се превърнаха в Де Гол и Чърчил. И това е чудесно стига да е добре осъзнато, че компромиси и споразумения с хегемонизма са невъзможни. Макар и колебливо и по-бавно от необходимото започна мобилизация на населението и икономиката за нуждите на отбраната. Започна и създаването на нова система за колективна сигурност под формата на политически и военен съюз преди всичко с всички независими, застрашени от агресия държави. Само такава политика на Русия е в състояние да нанесе поражение на силите на хегемонизма в локални конфликти и по този начин да предотврати нова световна ядрена война. Това през миналия век стана в Корея и Виетнам. Това ще е в интерес и както на руския народ така и на всички народи по света, включително на народа на Съединените щати.

Засега тази политическа тенденция, за решителен отпор и колективна съпротива срещу хегемонизма на САЩ, се приема от властите в Русия и има подкрепата на руския народ. Но опасността от сключване на поредното „споразумение“ със САЩ което ще се окаже поредната измама все още съществува за което свидетелстват някои коментари по повод интервюто на Путин за журналиста Карлсън.

Поетичен салон

Иванка Павлова

Иванка ПАВЛОВА

МОЯТ ВЕК

Души с пречупени крила,
безпомощни да се опазят
от бълващите смърт дула
на нелечимата омраза.
Лъжата е добила власт –
почти изкуство, вездесъща.
Парите – ненаситна паст,
човешкото у нас поглъщат.
А знаем: готвим своя край –
гневи се всеки ден Земята.
За втори път от своя рай
Бог в пустошта ще ни изпрати.

* * *

Трупам гняв и изричам
често тежки присъди
и с душа, цяла в рани,
наранявам и аз.
В свят, където „да имам“
е заместил „да бъда“,
нечовешкото идва
у човека на власт.
И така изработвам
лоша карма навярно:
ще платя за гнева си някой ден може би.
Тъжни мисли,
които всяка радост попарват.
Оскъднява доброто
и сърцето скърби...

* * *

Да си човек – каква съдба завидна:
творец, със слово, с разум надарен,
но и слепец, осъден да не види
с какво богатство е благословен.
Душата му – заврял казан със страсти.
След стъпките му – кървави следи.
Дори и в щастието си нещастен.
Закотвен между утре и преди.
Какъв изкусен майстор на играчки,
с които цял свят може да взриви!
От пропастта дели го само крачка,
но той към нея слепешком върви.

МОЯТА ПЛАНЕТА

Каква ти любовна поезия –
за нежност и страст да въздишаш?!
Плътта ѝ – обхваната с лезии.
Без дробове вече, как диша?
Осъдена, болна планета!
Днес тя от хирург се нуждае,
от обич и гневни поети.
Почти неизбежен е краят.
Навсякъде злото вилнее
и бълва човекът омраза.
Бди, Боже прощаващ, над нея.
Едничък ти би я опазил
от нейните рожби, които
й готвят жестока отплата,
но в своята злост упорита
и себе си в ада ще пратят.